

[Poul Boeg.]

et spørgsmål er stillet til en minister, så kommer spørgeren op og erklærer sin utilfredshed med det svar, han har fået. Jeg er glad for at have mulighed for at fravige dette mønster og sige, at jeg var meget glad for det svar, miljøministeren gav på spørgsmålet.

Jeg må måske lige, når ministeren var inde på spørgsmålet om, hvorvidt overborgmesteren rent faktisk går eller ikke går videre med disse planer, præcisere, at jeg for så vidt mener, at jeg dér havde dækket mig ind, idet jeg jo både i det skriftlige spørgsmål og i mine mundtlige bemærkninger udtrykkelig brugte vendingen „ifølge dagspressen“. Det har jeg ment at jeg kunne tillade mig at bygge på uden nogen nærmere undersøgelser. I hvert fald er det også klart, at der er en tendens til, at overborgmesteren gør, hvad han kan for alligevel at komme videre med disse planer. Det viste jo ikke mindst hans egen kronik for nylig i Berlingske Tidende, som var en af dem, jeg henviste til.

Men som sagt takker jeg miljøministeren for svaret. Det glædede mig specielt at høre, at ministeren mente, at der var så mange indvendinger mod disse projekter; der blev nævnt både det trafikale, det regionale og det miljømæssige. Jeg fik netop den fortrøstning — som jeg også regnede med og håbede på — at regeringen virkelig er indstillet på, at dette ikke skal gennemføres.

Svend Jakobsen (S):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge miljøministeren, om den planlægning, der er foregået for arealerne på Vestamager, ikke er sket i overensstemmelse med den aftale, som staten har truffet med Københavns kommune.

Jeg vil også gerne spørge miljøministeren, om der ikke er overensstemmelse mellem det regionsplanforslag, der er fremlagt, og så de planer, der er udarbejdet for arealernes anvendelse.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Denne sag er jo en meget gammel sag, som hr. Svend Jakobsen vil vide. Den startede i begyndelsen af 1960'erne, og det er da givet, at udviklingen har medført, at mange mennesker ser anderledes på disse proble-

mer, end dengang de kom op i den samejeoverenskomst, som i sin tid blev indgået.

Når hr. Svend Jakobsen spørger, om den planlægning, der har fundet sted, ikke er i overensstemmelse med de tanker, der har været, så er svaret nok ikke så enkelt, fordi der har jo ikke på noget tidspunkt været taget nogen beslutning om, at der skulle bygges. Men jeg skal ikke bebrejde Københavns kommune og vil ikke bebrejde Københavns kommune, at man har lagt nogle planer op, som man fandt rimelige fra kommunens side. Men det betyder ikke, at disse planer set ud fra en helhedsbetragtning er ønskelige. Jeg kan da godt oplyse, at det dispositionsforslag, som Københavns kommune har liggende i miljøministeriet, vil blive behandlet, naturligvis, men selvsagt i lyset af det hovedsynspunkt, regeringen har. Der vil altså ikke kunne forventes accept af en dispositionsplan med anden boligbebyggelse på Vestamager end de 400 boliger i tilknytning til martet.

Dispositionsplanen må efter min opfattelse ses i en større sammenhæng og indpasses i de almindelige tanker om lands- og regionplanlægningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ømann (SF) til handelsministeren:

„Er det forsvarligt at lade det af regeringen anordnede ansættelsesstop omfatte monopoltilsynet?“
(Spm. nr. 119).

Skriftlig begrundelse.

Den nye lov om priser og avancer pålægger monopoltilsynet en pligt til at foretage indgreb, hvor urimelige priser forekommer. Der er grund til at betvivle, om tilsynet har bemanding nok til at klare denne opgave.

I forbindelse med arbejdsgivertilskuddet fik tilsynet imidlertid pålagt en yderligere kæmpeopgave, nemlig kontrollen med, at tilskuddet bliver modregnet i priserne.

Det har til pressen været anført af professor Bjarke Fog, at administrationen af dette vil kræve 500 mand.

Ømann (SF):

Vi står jo i en situation, hvor priserne stiger 10-15 pct. i løbet af et år. At holde styr